

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201164
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4219201164.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v spore žalobcu: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, A., v konaní zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J, Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.200,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 2.200,- eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.200,- eura od 10.04.2019 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.03.2019 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa právna predchodkyňa žalobcu - V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/XX, G., domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.200,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 07.12.2011 právna predchodkyňa žalobcu uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná Zmluva o revolvingovom úvere je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere bol právnej predchodkyňi žalobcu poskytnutý úver vo výške 1500,- eur. Uvedená Zmluva o revolvingovom úvere nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. V súvislosti s uvedeným Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi:

a) Nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN). RPMN v Zmluve o revolvingovom úvere vo výške 67,66 % nie je vypočítaná správne a nezodpovedá skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na poskytnutú výšku úveru, výšku a počet splátok. Právna predchodkyňa žalobcu poukázala, že jej bola poskytnutá suma 1.284,25 eura, a nie schválená suma úveru vo výške 1.500,- eur tak ako to uvádza žalovaný v Zmluve o revolvingovom úvere (bod 6. Poskytnutá čiastka úveru). Žalovaný poskytol úver vo výške 1.284,25 eura znížený sumu o 215,75 eura, ktorý predstavuje poplatok za Dohodu o poskytnutí služby. S poukazom na bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, konkrétne

bod 8.4 „Odplata za poskytnutie odkladu splátok je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby, pričom Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 Zmluvných dojednaní...“ Ak teda žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal zo sumy 1.500,- eur je zrejme, že výpočet RPMN uvedený v Zmluve o revolvingovom úvere je zjavne nesprávnym, pre spotrebiteľa zavádzajúcim údajom. Ak budeme vychádzať z výšky skutočne a preukázateľne poskytnutého plnenia veriteľom sumy 1.284,25 eura, pri výške mesačnej splátky 80,37 eura, splatnosti 42 mesiacov výslednou je RPMN vo výške 86,40 %. Vzhľadom na vyššie uvedené sa Zmluva o revolvingovom úvere a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

b) Neplatne dohodnutá výška úrokovej sadzby. Výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,87 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci december 2011. V zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne (600% navýšenie) prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon.

c) Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov. Žalovaný v Zmluve o revolvingovom úvere neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. V predmetnej Zmluve o revolvingovom úvere táto náležitosť chýba. Z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené, aby sa Zmluva o revolvingovom úvere pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Poukazujeme na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

d) Absencia termínu konečnej splatnosti úveru. V Zmluve o revolvingovom úvere nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve o revolvingovom úvere jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

e) Absencia doby trvania zmluvy. V Zmluve o revolvingovom úvere nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva o revolvingovom úvere končí, preto podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový.

f) Dohoda o poskytnutí služby. Žalovaný s právnou predchodkyňou žalobcu spoločne so Zmluvou o revolvingovom úvere uzavrel dňa 07.12.2011 aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na Zmluve o revolvingovom úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytnutí služby žalovaný ako veriteľ poskytol právnej predchodkyňi žalobcu službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 215,75 eura. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru a je do nej vpísaná celková odmena za službu. Je preto zrejme, že Dohoda o poskytnutí služby súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe Zmluvy o revolvingovom úvere. Toto fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musel klient uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností, právna predchodkyňa žalobcu plnila na základe Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať vzhľadom na početné zákonné nedostatky za bezúročnú a bez poplatkov. Právna predchodkyňa žalobcu uhradila (resp. mu bolo zrazené zo mzdy) celkovú sumu vo výške 5.145,43 eura. Vzhľadom na výšku

istiny (1.284,25 eura) sa žalovaný obohatil o sumu vo výške 3.861,18 eura. Právna predchodkyňa žalobcu sa však v rámci tohto konania domáha zaplataenia iba sumy 2.200,- eura s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.200,- eura, a to od 3. dňa po doručení žaloby žalovanému až do zaplataenia. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 OZ vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo 210/2005).

2. Právna predchodkyňa žalobcu k žalobe pripojila výpočet RPMN podľa interaktívnej kalkulačky z internetovej stránky www.fininfo.sk, stanovisko žalovaného k žiadosti zo dňa 19.09.2016, prehľad zrazených zrážok od 09/2013 do 01/2019, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011, priemerné úrokové miery úrokov v roku 2011.

3. Žaloba s prílohami a platobným rozkazom zo dňa 02.04.2019 bola žalovanému doručená dňa 08.04.2019.

4. Žalovaný proti vydanému platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom uviedol, že vo veci nárokov žalovaného (ako veriteľ) bolo právoplatne rozhodnuté a dlžníkovi uložené zaplataenie dlhu, a to rozhodcovským rozsudkom zo dňa 17.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2013 a vykonateľnosť dňa 29.11.2013. Tento rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie podľa zákona č. 335/2014 Z.z. v zákonom určenej lehote, ktorá má povahu prekluzívnej lehoty. Nie je prípustné, aby zákonná úprava určená na preskúmanie rozhodcovského rozsudku bola obchádzaná podaním žaloby o zaplataenie, kedy dlžník (pôvodne žalovaný v rozhodcovskom konaní) podá žalobu (o plnenie, o určenie) a aby sa na rozhodcovské rozhodnutie neprihliadalo. Ak by tomu tak malo byť, potom zákonná úprava dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, prekluzívna povaha lehoty na podanie žaloby, zákonná úprava postupu pre prípad, ak dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku nemá žiadny význam. Pritom stanovenie dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a ex offo oprávnení súdu v takom type konania vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa je potrebné posudzovať z hľadiska, že márne uplynutie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku znamená vznik prekážky rei iudicate.

a) Žalovaný poprel tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN z dôvodu, že právnej predchodkyne žalobcu bola vyplatená nižšia čiastka. Suma úveru vo výške 1500,- eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu právnej predchodkyne žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Poskytnutím úveru sa rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. To, že právnej predchodkyne žalobcu bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo Štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola právnej predchodkyne žalobcu zrejme už pred podpisom zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

b) Žalovaný popiera tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty, ktoré sú podľa jeho názoru v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú

na finančnom trhu. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25-27 %. Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,66% a táto nebola v Zmluve o revolvingovom úvere podstatným spôsobom prevýšená.

c) Žalovaný popiera tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu o absencii výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstoí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy.

d) Žalovaný poprel tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Jej obsah tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere uvedené v článku 7 zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Tvrdil, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

e) Žalovaný poprel tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby. Z tvrdení právnej predchodkyne žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov a v podanej žalobe nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne - pričom dohodnutý poplatok bol výrazom jej slobodnej vôle. Odmena za uzatvorenie dohody bola započítaná s výškou poskytnutého úveru, pričom z dôvodu jej doplnkového charakteru nebola v zmysle zákonného znenia započítaná ani do vzorca výpočtu RPMN. Uzatvorenie tejto Dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru; uvedená informácia sa nachádza v jej obsahu. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednania

o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 ods. 2, a ani dojednanie o nej nie sú neprijateľnou podmienkou.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby súd platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil, po prejednaní veci žalobu zamietol a súčasne zaviazal právnu predchodkyňu žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia.

5. Žalovaný k odporu pripojil Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011, Rozhodcovský rozsudok č. RK-PC-1418/13-LP zo dňa 01.10.2013, Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.

6. Dňa 21.06.2019 správkyňa O.. L.. O. S., so sídlom C. D.O. XXX/X, D. R. doručila súdu Oznámenie o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka - právnej predchodkyne žalobcu, v ktorom uviedla, že Okresný súd Nitra vyhlásil uznesením vydaným vo veci č. k. 31OdK/54/2019 zo dňa 16.05.2019 konkurz na majetok dlžníka: V. I., nar. XX.XX.XXXX, A. XX/XX, G. - D. Z. a súčasne ustanovil do funkcie správcu: O.. L.. O. S., zn. spr.: Z. XXXX. Uznesenie Okresného súdu Nitra bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 98/2019 dňa 23.05.2019. Na základe uvedeného správkyňa požiadala súd o prerušenie predmetného konania. Súd uznesením č. k. 6Csp/15/2019-120 zo dňa 16.09.2019, právoplatným dňa 18.10.2019 konanie vo veci prerušil do právoplatného skončenia konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Nitra č. k. 31OdK/54/2019.

7. Dňa 13.02.2020 bol v Obchodnom vestníku č. 30/2020 (K013503) zverejnený oznam správcu o zrušení konkurzu z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku. Podaním zo dňa 03.02.2020 správkyňa konkurznej podstaty O.. L.. O. S. navrhla zmenu subjektov v konaní, keďže dňa 22.01.2020 správkyňa v mene žalobkyne: V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/XX, G. - D. Z., uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky s postupníkom: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX A., ktorý je víťazom II. kola verejného ponukového konania na odpredaj hnutelného majetku zahrnutého do súpisu všeobecnej podstaty v konkurznom konaní č.k. 31OdK/54/2019. Súd preto uznesením č. k. 6Csp/15/2019-185 zo dňa 14.04.2020, právoplatným dňa 22.04.2020, rozhodol o pripustení zmeny subjektov na strane žalobkyne.

8. Žalovaný k pripusteniu zmeny na strane žalobcu uviedol, že spotrebiteľom podľa právnej úpravy je subjekt, ktorý vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Postupník podľa zmluvy o postúpení pohľadávky takéto postavenie nemá a nezískava ho ani nadobudnutím pohľadávky. Žalovaný trvá na svojich vyjadreniach v konaní, osobitne na tom, že žiadne plnenie prijaté od pôvodného subjektu na strane žalobcu nemôže mať povahu bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že pôvodnému žalobcovi bola právoplatne uložená povinnosť k plateniu.

9. Žalobca v replike uviedol, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na základe Rozhodcovskej zmluvy k úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá mala byť uzavretá medzi pôvodným žalobcom V. I. a žalovaným dňa 07.12.2011 (ďalej len Rozhodcovská zmluva). Rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, pričom tento právny názor je ustálený aj v rámci rozhodovacej praxe súdov. Rozhodcovská zmluva je neplatná, ak nebola individuálne dojednaná (§ 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka), nakoľko podstatou individuálne nedojednanej zmluvnej podmienky je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu. To je prípad typových rozhodcovských zmlúv. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva má za následok, že spotrebiteľ, v prípade, že dodávateľ podá žalobu na rozhodcovský súd, stratí možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. V prípadoch, ak je žalobcom poskytovateľ úveru, nie je možné sa brániť mimo rozhodcovského súdu, čo má za následok, že dlžník je nútený sa podriaďiť sa konaniu na rozhodcovskom súde, čo sťažuje možnosť spotrebiteľa domáhať k spravodlivosti a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Iba platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu, pričom uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy musí byť okrem iného prejav slobodnej vôle zmluvných strán. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy možno nachádzať tiež v geografickom faktore. V prípade ak je miesto rozhodcovského konania neprimerane vzdialené od pobytu spotrebiteľa, jedná sa o skutočnosť, ktorá má odrádzajúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva, a teda vykazuje znaky neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V prejednávanom prípade bola vzdialenosť pobytu pôvodného žalobcu V. I. a miesta rozhodcovského konania cca 245 km (Komárno - Žilina). V

prípade ak sa spor vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy rieši na rozhodcovskom súde, dochádza k obchádzaniu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v konečnom dôsledku je takýto rozhodcovský rozsudok nulitný (ničotný). Na základe Rozhodcovskej zmluvy došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Rozhodnutie orgánu, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicatae (uznesenie Najvyššieho súdu, sp.zn.: 5MCdo/15/2012, zo dňa 29. 04. 2013). Uviedol ďalej, že základné parametre spotrebiteľskej úverovej zmluvy majú byť prioritne vymedzené určito a zrozumiteľne v Zmluve o revolvingovom úvere, pričom je povinnosťou veriteľa (dodávateľa) ich uvádzať v súlade s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V prípade ak veriteľ do Zmluvy o revolvingovom úvere obligatórne náležitosti nevymedzí spôsobom, aký vyžaduje zákon, je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Účelom právnej úpravy spotrebiteľských úverových zmlúv je v prvom rade zachovanie jednoznačnosti, prehľadnosti a zrozumiteľnosti týchto zmlúv. S uvedeným určite nekorešponduje uvádzanie povinných náležitostí v zmluvách o spotrebiteľských úveroch takým spôsobom, že tieto je potrebné doslova hľadať na rôznych miestach zmluvnej dokumentácie.

10. V duplike žalovaný uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu, že Rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Právna úprava platná a účinná v čase uzavretia Rozhodcovskej zmluvy ku dňu jej uzavretia neurčila žiadny zákaz spočívajúci v tom, aby veriteľ nemohol predložiť dokument spočívajúci v alternatívnom riešení prípadných budúcich sporov zo záväzkového vzťahu. Právna predchodkyňa žalobcu nemusela, ak by jej podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať o úver od žalovaného (ale od akéhokoľvek iného subjektu), rovnako tak nemusela ani uzatvoriť Rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy, a ktorá vzniká nezávisle od uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 2 Rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 Rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 Rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od Rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere. Právna predchodkyňa žalobcu teda mohla nepristúpiť na uzavretie Rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohla ovplyvniť vznik a existenciu Rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva preto spĺňa charakter individuálneho ustanovenia. Žalovaný považuje obsah zmluvného vzťahu s ohľadom na množstvo zákonom požadovaných náležitostí za dostatočne zrozumiteľnú a stručnú, pričom na tento účelom zároveň dlžníkom predkladá Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi, ktoré obsahuje zhrnutie všetkých podstatných náležitostí úverového vzťahu. Žalobcom uvádzané tvrdenie ohľadom vzdialenosti pobytu pôvodného žalobcu a rozhodcovského súdu sú bez akéhokoľvek právneho významu, nakoľko pôvodný žalobca mal možnosť sa vyjadriť k podanej žalobe na rozhodcovskom súde prostredníctvom písomného podania bez osobnej účasti, pričom námietky vznesené v tomto konaní mohli byť uplatnené v rozhodcovskom konaní. Zároveň, pokiaľ by právna predchodkyňa žalobcu nesúhlasila s rozhodnutím rozhodcovského súdu, bola oprávnená podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde.

11. Dňa 08.01.2021 bola súdu žalovaným predložená Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.12.2011.

12. Vo vyjadrení zo dňa 23.02.2021 žalobca tvrdil, že právna predchodkyňa žalobcu podpisovala listinu - Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011, ako súčasť balíka listín a podpis všetkých listín bol podmienkou pre získanie úveru od žalovaného. Právna predchodkyňa žalobcu mala dve možnosti, buď všetky listiny podpísať a získať úver, alebo niektorú listinu nepodpísať a úver nezískať. Právna predchodkyňa žalobcu nebola zo strany žalovaného náležite poučená o praktických právnych dôsledkoch rozhodcovskej zmluvy inak by ju pri zdravom úsudku nepodpísala. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý jednak nemal právomoc rozhodovať, bol súčasne vydaný v rozpore so zákonom, a preto nemožno naň prihliadať a nemôže zakladať prekážku res iudicata. Žalovaný zneužil rozhodcovské konanie na bezdôvodné obohatenie, ktoré mu rozhodcovský súd umožnil získať, pretože nepodrobil spotrebiteľský kontrakt ex officio kontrole zmluvných dojednaní a súladu s kogentnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

13. Vo vyjadrení zo dňa 02.03.2021 žalovaný uviedol, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nebol zrušený zákonom upraveným postupom, potom jeho preskúmanie je vylúčené inak ako v prípadoch upravených právnym poriadkom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.08.2020, č. k. 6CoCsp/20/2020.

14. Vo vyjadrení zo dňa 29.03.2021 žalobca uviedol, že v spotrebiteľsko-dodávateľských vzťahoch disponuje väčšou vyjednávacou silou práve veriteľ, ktorý jednostranne určuje znenie rozhodcovskej zmluvy a definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čím zbavuje spotrebiteľa možnosti riešiť spor na všeobecnom súde. Mal za to, že Rozhodcovská zmluva nebola platne dojednaná a na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok považoval za nulitný právny akt, v dôsledku čoho rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať v predmetnej veci. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/4/2020 zo dňa 10.03. 2021.

15. Vo vyjadrení zo dňa 09.04.2021 žalovaný uviedol, že zákon č. 335/2014 Z. z. neobsahuje úpravu o tom, že rozhodcovské konanie je možné viesť len na základe žaloby podanej spotrebiteľom. Tvrdenie o zbavení možnosti spotrebiteľa viesť spor na súde je nedôvodné, pretože vždy je predsa konanie o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedené pred všeobecným súdom. Zákonodarca pri tvorbe a prijatí zákona výslovne upravil v zákone možnosť začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania voči spotrebiteľovi. Teda rozhodcovská zmluva nemôže byť neplatnou len preto, že konanie môže začať aj dodávateľ. Na základe zákona č. 335/2014 Z. z. je možné začať rozhodcovské konanie proti spotrebiteľovi aj na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretú pre účinnosťou daného zákona (§ 73 ods. 4 zákona). Žiadny zákon Slovenskej republiky účinný od uzavretia Rozhodcovskej zmluvy nezaviedol úpravu, podľa ktorej by rozhodcovské konanie mohlo začať len na základe žaloby spotrebiteľa, alebo v prípade žaloby dodávateľa by sa vyžadoval osobitný dodatočný súhlas spotrebiteľa (nad rámec uzavretia rozhodcovskej zmluvy). Čiže logicky v kontexte tvrdenia žalobcu: ak by rozhodcovská zmluva mala predstavovať vzdanie sa možnosti prejednať vec na súde, potom by predsa v zákone bolo upravené, že žalobou v rozhodcovskom konaní môže podať len spotrebiteľ. Keďže sa tak nestalo, potom nemôže platiť ani tvrdenie žalobcu o dôsledkoch uzavretia Rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom.

16. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie. Strany sporu a ich zástupcovia svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

17. Dňa 06.12.2011 podpísala právna predchodkyňa žalobcu Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, v ktorej žiadosti boli uvedené jej osobné údaje a v bode 5 Zmluvy o revolvingovom úvere údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Podľa tohto bodu Zmluvy o revolvingovom úvere právna predchodkyňa žalobcu od žalovaného žiadala poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/19, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 45,66, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu (v %) 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21.

18. Dňa 07.12.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere podpísal žalovaný, ktorý súčasne v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vypísal nasledovné údaje o schválenom revolvingovom úvere: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/19, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, RPMN za úver (v %) 67,66, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,01, priemerná RPMN za úver (v%) 45,66, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu (v %) 70,01, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21 a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 9,25.

19. Súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere bola aj Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa bodu 8.1 Dohody, jej predmetom je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, poskytnutého na základe Zmluvy o revolvingovom úvere a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník dáva veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody. Podľa bodu 8.4 Dohody, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi za poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 23 Zmluvných dojednaní zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písmeno a/ Dohody (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v Zmluve o revolvingovom úvere. V bode 8.6 Dohody veriteľ vyhlásil, že uzavretie Dohody nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Právna predchodkyňa žalobcu vyhlásila, že Dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumela a svojím podpisom vyjadrila súhlas so všetkými ustanoveniami.

20. Podľa bodu 13 Zmluvy o revolvingovom úvere, riadnym vyplnením a následným podpisom Zmluvy o revolvingovom úvere všetkými zúčastnenými stranami, uzatvoril veriteľ s dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti k Zmluve o revolvingovom úvere pripojili svoje podpisy.

21. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (č. I. 65 spisu). Tieto obsahujú množstvo ďalších informácií týkajúcich sa Zmluvy o revolvingovom úvere, sú napísané malým ťažko čitateľným písmom a sú formulárového charakteru.

22. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č. I. 61 spisu), zo dňa 07.12.2011, vyplývajú tieto údaje o schválenom úvere: Schválená výška úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 19.01.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 19.06.2015, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 19, celková výška úveru 1.500 eur, RPMN úveru 67,66%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania ÚZ 45,66%, schválená výška revolvingu 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 eura, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,49%, úverový limit 1.500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody o poskytnutí služby 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1928,88 eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,25%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti o revolvingovom úvere 07.12.2011.

23. Medzi stranami nebolo sporné, že k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere došlo dňa 07.12.2011 a že v danom prípade išlo o tzv. spotrebiteľský zmluvný vzťah, keďže žalovaný uzavrel Zmluvu

o revolvingovom úvere v postavení dodávateľa a právna predchodkyňa žalobcu ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda v postavení spotrebiteľa.

24. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že z dohodnutej výšky úverového limitu vo výške 1.500 eur bola na účet právnej predchodkyne žalobcu poukázaná len čiastka 1.284,25 eur, s tým, že zvyšok do sumy 1.500 eur, sumu 215,75 eur, si žalovaný ešte pred poskytnutím úveru právnej predchodkyňi žalobcu z výšky úveru odrátal.

25. V konaní medzi stranami nebolo sporné ani to, že právna predchodkyňa žalobcu z poskytnutého úveru doposiaľ vrátila žalovanému sumu 5.145,43 eur, ktorá suma vyplývala aj prehľadu zrazených zrážok zamestnávateľom (č. I. 17-19 spisu) a zo stanoviska ku žiadosti zo dňa 19.09.2016 (č. I. 15-16 spisu).

26. Pohľadávka právnej predchodkyne žalobcu bola na žalobcu postúpená dňa 22.01.2020 a súd preto uznesením č. k. 6Csp/15/2019-185 zo dňa 14.04.2020, právoplatným dňa 22.04.2020, rozhodol o pripustení zmeny subjektov na strane žalobkyne.

27. Z pripojenej Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola právnu predchodkyňou žalobcu (v postavení dlžníka) podpísaná dňa 06.12.2011 a žalovaným (ako veriteľom) dňa 07.12.2011 vyplynulo, že podľa bodu 1 tejto zmluvy dlžník svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. V bode 2 je uvedené, že veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3 je uvedené, že veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Ďalej je v bode 4. a 5. uvedené znenie rozhodcovskej zmluvy s označením dvoch stálych rozhodcovských súdov. V bode 7 je uvedená možnosť dlžníka od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej podobe. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

28. Z pripojeného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline č. k. RK-PC-1418/13-LP zo dňa 01.10.2013 vyplynulo, že právnej predchodkyňi žalobcu bola uložená povinnosť zaplatiť veriteľovi sumu 2.489,84 eura spolu so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania, ako aj nahradiť trovy konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2013.

29. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.07.2011 do 29.02.2012, t. j. v čase uzavretia zmluvy dňa 07.12.2011, (ďalej len Občianskeho zákonníka), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

34. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.12.2011 do 31.12.2012 (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 2 písm. a), b), d), g) až l) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovou výškou

spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

37. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

43. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Je nesporné, že právna predchodkyňa žalobcu v postavení dlžníka a súčasne spotrebiteľa, uzavrela so žalovaným, v postavení veriteľa a súčasne dodávateľa úverovú zmluvu.

46. Žalovaný uviedol, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nebol zrušený zákonom upraveným postupom, potom jeho preskúmanie je vylúčené inak ako v prípadoch upravených právnym poriadkom. Uviedol, že márne uplynutie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku znamená vznik prekážky rei iudicate, t. j. veci rozhodnutej.

47. Najvyšší súd v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 (R 46/2012) uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu. V tomto uznesení i keď pre účely exekučného konania, konštatoval, že súd je povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu, lebo inak by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak sa uplatňuje právo na základe rozsudku vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak sa uplatňuje právo na základe rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní. Uvedený právny záver je opodstatnený nielen v exekučnom konaní, ale v každom občianskom súdnom konaní. To znamená, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná. Je však potrebné osobitne zdôrazniť, že tento právny záver je opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky; iba

platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva totiž zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi sporiacimi sa stranami. Oprávnenie (exekučného) súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. V praxi však súd môže pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní (napríklad v súvislosti s posudzovaním, či rozhodcovský rozsudok je alebo nie je vykonateľný exekučný titul), ale aj v iných konaniach [napríklad pri riešení otázky, či určitý rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a či teda zakladá pre občianske súdne konanie prekážku (res iudicata)].

48. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní (§ 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 07.12.2011). Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 07.12.2011). Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli (§ 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 07.12.2011).

49. Súd preto skúmal, či rozhodcovský rozsudok vydaný na základe Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola právnu predchodkyňou žalobcu (v postavení dlžníka) podpísaná dňa 06.12.2011 a žalovaným (ako veriteľom) dňa 07.12.2011, zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom, teda prejednanie prípadného sporu arbitrom - rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Ak teda rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste. V súvislosti s Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX súd uvádza, že v danej veci uzavreli účastníci Rozhodcovskú zmluvu, ktorá znemožňuje spotrebiteľovi - právnej predchodkyňi žalobcu vyriešiť prípadný spor medzi účastníkmi inak, ako v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva je síce uzavretá samostatne, avšak je formulárová, do ktorej sa dopĺňajú len údaje o spotrebiteľovi a o úverovej zmluve, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Veriteľ rovnaký typ zmluvy používa pri poskytovaní úverov aj iným fyzickým osobám, pričom išlo o zmluvy vopred pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah. Takto dojednané zmluvy podľa názoru súdu nespĺňajú podmienku individuálneho dojednania zmluvných podmienok. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že právnej predchodkyňi žalobcu sa poskytli jasné a zrozumiteľné informácie, predovšetkým, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a aké sú jeho dôsledky. Spotrebiteľ tak síce bol formálne poučený o určitých okolnostiach týkajúcich sa rozhodcovského konania, avšak nebol jednoznačne poučený o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na potenciálne zhoršenie procesných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne. Na základe tejto rozhodcovskej doložky uvedenej v predmetnej Rozhodcovskej zmluve spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. O nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú podmienku a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora EÚ (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Na základe uvedených skutočností preto súd považoval Rozhodcovskú zmluvu č. 8400041733, ktorá bola právnu predchodkyňou žalobcu (v postavení dlžníka) podpísaná dňa 06.12.2011 a žalovaným (ako veriteľom) dňa 07.12.2011 za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto ju považoval za neplatnú.

50. Ak je rozhodcovská doložka (zmluva) absolútne neplatná, treba mať na zreteli, že jej absolútna neplatnosť (negotium, nullum) pôsobí priamo (automaticky) zo zákona (ex lege) a to od počiatku (ex tunc). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd pritom vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (ex officio). Neplatná rozhodcovská doložka nemôže a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej pre občianskoprávne konanie o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2015 sp. zn. 3 Cdo 27/2011). V zmysle vyššie uvedeného preto súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok vydaný na základe Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorá bola právnou predchodkyňou žalobcu (v postavení dlžníka) podpísaná dňa 06.12.2011 a žalovaným (ako veriteľom) dňa 07.12.2011, nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci a súd je oprávnený preskúmať Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 07.12.2011.

51. Na základe vyššie uvedeného preto súd pristúpil k skúmaniu samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 07.12.2011, ktorá vytvorila právny rámec vzťahu medzi právnou predchodkyňou žalobcu ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom a dospel k záveru, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, i keď zmluva naplňa všetky znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože z obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere nevyplýva, že by právnej predchodkyňi žalobcu bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a/ zákona). Na druhej strane je nepochybné, že veriteľ uzatváral Zmluvu o revolvingovom úvere v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, čo je zjavné z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom okrem iného je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Predmetná Zmluva o revolvingovom úvere má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d/ citovaného zákona, pretože právna predchodkyňa žalobcu sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere, a to časti - Údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere je poskytnutie úveru 1.500 eur zo strany veriteľa a povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť, t.j. úver a úroky po celú dobu čerpania, predstavuje 3.375,54 eur, z čoho teda vyplýva, že výška úrokov po celú dobu čerpania predstavovala sumu 1.875,54 eur (3.375,54 - 1.500). V tejto sume, ako vyplýva zo Zmluvy o revolvingovom úvere, nie sú uvedené žiadne iné náklady, ktoré mala právna predchodkyňa žalobcu z titulu poskytnutia úverového limitu alebo úverovej istiny znášať. V Oznámení veriteľa o schválenom úvere z 07.12.2011, ktoré je jednostranným úkonom veriteľa, na ktorého tvorbe sa nijako nemohla právna predchodkyňa žalobcu podieľať, však vyplýva, že v prospech žalovaného ako veriteľa je uvedená aj odplata za poskytnutie služby v prospech veriteľa, a to v zmysle čl. 8.8.1 Dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur. Je zrejme, že uvedenú odplatu veriteľ nezahrnul do celkových nákladov úveru, ktorú bola právna predchodkyňa žalobcu povinná ako dlžník zaplatiť. Ide pritom o priame plnenie spojené s poskytnutím úveru a poskytnutím služby v spojitosti so splácaním úveru. V prvom rade v tejto súvislosti súd udáva, že takýto postup veriteľa je absolútne neprijateľný a nemôže požívať právnu ochranu, pretože žalovaný ako veriteľ si „stiahol“ už pri vyplatení sumy úveru právnej predchodkyňi žalobcu odplatu za službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody, ktorou službou nanútil právnej predchodkyňi žalobcu možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtováva v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere bez ohľadu na to, či právna predchodkyňa žalobcu bude mať o takúto službu záujem alebo nie. Takáto služba nemá v čase poskytnutia úveru žiadne logické opodstatnenie a zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, považuje súd za neprimeranú odplatu za poskytnutie služby, preto ide o neprijateľnú zmluvu podmienku, a teda neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Výška odplaty predstavuje takmer 2,7 násobok mesačnej splátky, teda „služba“, ktorou sa poskytuje odklad splátok na tri mesiace je „vyvážená“ odmenou za túto službu, ktorá sa rovná takmer výške týchto splátok v 2,7 násobku. Okrem toho vôbec nie je zrejme od čoho a akej výšky odvíja žalovaný túto platbu, aké prípadné účelné náklady spojené s odkladom splátok by mal kryté. Je zrejme, že tento poplatok nezahrnul veriteľ do celkových nákladov spotrebiteľa tak, ako to predpokladá § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože aj takýto doplnkový poplatok predstavuje celkové náklady spotrebiteľa, ktoré ovplyvňujú aj výšku RPMN. Tým, že odmena za túto službu nie je zahrnutá do celkových nákladov a nie je tým zahrnutá ani do RPMN, vzniká obava o transparentnosť skutočných celkových nákladov na RPMN, pretože táto

odmena je v celom rozsahu príjmom veriteľa s rovnakým významom ako odplata za úver, pričom takéto povolenie odkladu splátok bolo možné dojednať bez protihodnoty v podobe odmeny za službu. Okrem toho Zmluvy o revolvingovom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je evidentne nesprávne určená ročná úroková sadzba 70,01%, čo je nesprávny údaj, teda Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe (§ 9 ods. 2 písm. i/). V zmluve je nesprávne uvedená RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/), pretože pri úvere 1.500 eur pri výške splátky 80,37 eur a dobe splácania 42 mesiacov je podľa výpočtu podľa interaktívnej kalkulačky na <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/vypocet-rpmn> výška RPMN 65,68 %, avšak ani tento údaj nemôže byť správny, pretože pri dodatočnom náklade - poplatku 215,75 eura predstavuje RPMN za daných podmienok podľa uvedenej kalkulačky hodnotu vyššiu (86,40 %) a spotrebiteľ zaplatí celkom sumu 3.375,54 eur + 215,75 eura. V Úverovej zmluve je zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedený aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, pretože pri výške úveru 1.500 eur a sume, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 eur predstavuje pri dobe splácania 42 mesiacov výška ročnej úrokovej miery 64,30 % (pri výške úveru 1.284,25 eura je to ročná úroková miera 75,10%). Pre úplnosť súd udáva, že celková výška úroku 1.875,54 eur (rozdiel medzi 3.375,54 a 1.500) vo vzťahu ku skutočne poskytnutej čiastke, nie 1.500 eur, ale 1.284,25 eur, nemôže požívať právnu ochranu, pretože takéto odmena za poskytnutie úveru je neprimerane vysoká a je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pretože tento úrok predstavuje viac ako 146,04% z celkovej poskytnutej čiastky, čo pri rozložení na tri a pol roka predstavuje ročný úrok približne 41,72 %. Tento úrok vysoko prekračuje výšku úrokovej sadzby za obdobné úvery poskytované bankami pri porovnateľných spotrebiteľských úveroch v obdobných prípadoch (pri nových obchodoch pre spotrebiteľské úvery od 1-5 rokov v decembri 2011 to bol úrok vo výške 10,87%, a celkovo v roku 2011 úrok vo výške 10,68%). Takéto dojednanie o úroku, keď celková výška úroku nezodpovedá percentuálnemu vyjadreniu v zmluve (70,01% ročne) je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

52. Je síce pravda, ako to žalovaný v priebehu konania tvrdil, že v Oznámení veriteľa o schválení úveru sú uvedené niektoré údaje, chýbajúce v Zmluve o revolvingovom úvere, ktoré sú údajmi povinnými v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., dátum prvej a poslednej splátky úveru a teda aj dátum konečnej splatnosti úveru. Predmetné Oznámenie však bolo vyhotovené veriteľom po podpise Zmluvy o revolvingovom úvere právnu predchodkyňou žalobcu bez toho, žeby táto mohla akokoľvek do jeho obsahu zasiahnuť, a teda predmetné Oznámenie nemôže byť súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj je podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. povinný. V Zmluve o revolvingovom úvere je síce uvedený údaj o počte splátok aj deň splatnosti každej mesačnej splátky, chýba v nej však ďalší podstatný údaj, a to deň splatnosti prvej splátky, na základe čoho potom nie je zjavné, kedy nastane konečná splatnosť úveru.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery súdu možno konštatovať, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., je úver poskytnutý žalovaným právnej predchodkyňi žalobcu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 07.12.2011 bezúročný a bez poplatkov.

54. V predmetnej veci sa právna predchodkyňa žalobcu podanou žalobou domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že úver poskytnutý jej žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný má nárok len na vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých.

55. Súd preto skúmal, či sa žalovaný ako veriteľ na úkor právnej predchodkyne žalobcu bezdôvodne obohatil, resp. či právna predchodkyňa žalobcu žalovanému, z poskytnutého jej úveru, uhradila vyššiu sumu, než jej veriteľ poskytol.

56. Právnej predchodkyňi žalobcu boli v skutočnosti žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur, pričom z prehľadu platieb právnej predchodkyne žalobcu vyplýva, že z úveru doposiaľ žalovanému uhradila sumu 5.145,43 eura. Táto výška platieb nebola v konaní sporná a navyše vyplývala zo stanoviska ku žiadosti zo dňa 19.09.2016 (č. I. 15-16 spisu) v spojení s prehľadom zrazených zrážok zamestnávateľom (č. I. 17-19 spisu). Pretože povinnosťou právnej predchodkyne žalobcu pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bolo vrátiť žalovanému len sumu 1.284,25 eur, sumu 3.861,18 eura zaplatila právna predchodkyňa žalobcu žalovanému navyše (5145,43 eur - 1.284,25 eur), resp. o túto sumu sa žalovaný na úkor právnej predchodkyne žalobcu bezdôvodne (bez právneho dôvodu) obohatil. Právna predchodkyňa žalobcu si však v konaní uplatnila nárok na zaplatenie sumy 2.200.- eur.

57. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.200,- eur. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, je treba podľa ustanovenia §563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Právna predchodkyňa žalobcu si uplatnila úrok z omeškania od tretieho dňa po doručení žaloby žalovanému (žaloba doručená žalovanému dňa 08.04.2019), preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.200,- eur od 10.04.2019 do zaplatenia.

58. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V danom prípade súd nevzhladol dôvody k tomu, aby žalovanému na splnenie povinnosti určil dlhšiu lehotu ako tri dni.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou, a preto mu súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

62. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.